

Finnish
57-0901M

HEBREALAISKIRJA 3

Hebrews Chapter Three

01.09.1957
Jeffersonville, Indiana, USA

tekijä
William Marrion Branham

Tätä kirjaa saa vapaasti jakaa ja monistaa ei-kaupallisiin tarkoituksiin. Tämä lisenssi on yleinen ei-kaupallinen, ei johdannaisia teoksia käsittävä lisenssi. Lisätietoja saa osoitteesta www.biblebelievers.org/messagehub.

OMILLENJA JA HÄNEN OMANSA EIVÄT VASTAANOTTANEET HÄNTÄ.”

97. Se on syy miksi minä en voisi aloittaa herätystä täällä kaupungissa tänään, jossakin suuressa rakennuksessa tai jotakin sellaista, te ette saisi moniakaan ihmisiä tulemaan sinne, jotka uskovat sen. He eivät yksinkertaisesti halua. He eivät voi. Heidän aikansa on ohitse.

98. Tämä sama opetus joka meillä on tänä aamuna, Afrikassa se mahdollisesti tuottaisi kymmenen tuhatta; vähintään kymmenentuhatta sielua Kristukselle. Kun täällä taas voi olla yksi syntinen istumassa tänä aamuna...tai joku luopio. Useimmat heistä ovat yksinkertaisesti kammattut lävitse uudestaan ja uudestaan, kunnes se on lopussa. Siinä kaikki. Mutta se mitä me yritämme sanoa on: Kirjoitus verrattuna Kirjoitukseen.

99. Nyt ei ole väliä kuinka suuri joku kokemus on, ellei se ole verrattavissa Kirjoituksen kanssa, se on väärin; Uurin Thummimin kanssa. Ei väliä kuinka hyvä joku profeetta oli, jos hänen puhuessaan nuo Valot eivät välähtäneet Uurim Thummimissa, se oli väärin. Tai kuinka hyvin joku unennäkijä uneksi, jos se ei välähtänyt Uurim Thummimissa, se oli väärin. Kun tuo pappeus loppui, Jumala toi esiin Raamattunsa. Paavali sanoi, ”Jos Enkeli Taivaasta tulisi” (Galattalaisten 1:8) ”ja saarnaisi mitä tahansa toista Evankeliumia, kuin mikä teille jo on saarnattu, olkoon hän kirottu.”

100. Enkeli Taivaasta, joka oli Jumala Itse, (sanoi Johannekselle), ”Minä, Jeesus, lähetin Enkelini vahvistamaan, tai näyttämään nämä asiat.” Hän sanoi, ”Jos joku lisää yhden sanan Siihen, tai ottaa yhden Sanan pois Siitä, sama tullaan ottamaan hänen kohdallaan pois Elämän Kirjasta.” Tämä on Se; Raamattu!

101. Senvuoksi, nämä kokemukset ja nämä asiat joita meillä tapahtuu täällä, jos se ei ole Jumalan Sanan vahvistama, se olisi väärin. Niinpä se on Kirjoituksenmukaisesti. ehdottomasti, Totuus. Oi, olen niin onnellinen että olen tuon suuren Kristuksen Ruumiin jäsen.

102. Menkäämme nyt eteenpäin, me olemme nyt tulossa opetukseen. Me päädyimme nyt tänne missä hän sanoi, ”Nähdessämme että olemme ympäröidyt...””Olen pahoillani. Se on... lainasin 12. lukua. Olen ollut lukemassa sitä, mutta en ole tutkinut sitä. Olen...

103. Veli Norman on kotonani siellä, ja hän tietää että olen juuri eilen tullut kotiin, ja myös muut veljet siellä tietävät että olen juuri tullut kotiin. Ainoa kerta jolloin minulla oli tilaisuus lukea Kirjoitusta, oli istuessani juuri täällä muutama minuutti sitten. Niin se on; minä en tutki Sitä. Minä vain odotan Pyhää Henkeä anta.

HEBREALAISKIRJA 3

1. Hyvää huomenta ystävät. On etuoikeus olla täällä tänä aamuna Herran palveluksessa. Ja me toivomme ja luotamme siihen että meillä tulee olemaan suurta aikaa.

2. Olin juuri tuolla takana... huoneessa jota meillä oli tapana kutsua diakonien toimistoksi, missä nauhurit ovat nyt, ja keskustelin siellä erään nuoren naisen ja hänen äitinsä kanssa, jotka ovat tulleet Joliet’ista, Illinois’ista. Ja ajattelin juuri mikä Jumalan armon tuote tuo tyttö on. Useimmat täällä tuntevat hänet. Hän oli alkoholisti; yksi kaikkein pahimman tyyppisistä. Eikä minulle oltu koskaan selvästi kerrottu sitä, ennenkuin vasta tänä aamuna, kuinka hän meni pois puhujanlavalta.... Herra oli paljastanut hänelle kaikki mitä oli väärin ja mitä tulisi tapahtumaan. Ja hän lähti puhujanlavalta itkien ilosta, koska Jumala oli pelastanut hänet juopon haudasta.

Ja eräs rouva käveli hänen luokseen ja alkoi itkeä; että hänen tyttärensä, uskoisin sen olleen niin, oli huumeiden käyttäjä. Ja tiedättekö, Jumalan armosta, tuo tyttö kutsuttiin (Uskon että se oli seuraavana iltana senjälkeen kun Rosella oli kutsuttu). Ja tuo tyttö parannettiin ”huumausaineista. Ja hän ja hänen miehensä saarnaavat evankeliumia. Ja mitä se onkaan nähdä suloinen pieni Rosellan kaltainen hieno nainen, ja niin karais-tuneena. Ja nyt hän on hyvin kunniallinen, hänellä on... tuntee kutsun sydämessänsä. Mutta tietäen mitä Raamattu sanoo nais-saarnaajista, hän tietää että se on jotakin muuta, ja Jumala johtaa häntä vankiloihin ja muualle antamaan todistustaan.

3. Se on hienoa tietää... etsiä Jumalan tahtoa. JOSKUS MEILLÄ QN JONKUNLAINEN TUNNE,

MUTTA ME HALUAMME KULJETTA TUOTA TUNNETTA PAIKKOIHIN; JOS ETTE OLE VAROVAISIA. TULEE PERKELE OTTAMAAN TUON TUNTEEN JA VÄÄRISTELEMÄÄN SEN JOKSIKIN. MUTTA NIIN KAUA KUIN ME PYSYME RAAMATUSSA. ME OLEMME OIKEASSA. KATSOKAAHAN. ME LIKUMME SILLOIN OIKEIN JUMALAN TAHDON MUKAAN.

4. Ja niinpä minä uskon että Rosella tulee lopulta kääntymään lähetyksentille jossakin; koska Amerikka ei halua Evankeliumia, te tiedätte sen, ja me voimme aivan yhtä hyvin myöntää sen. Nämä Anglo-Saksiset ihmiset, se on päätöksessä, siinä kaikki. Ei ole enempää Evankeliumia jota Amerikka haluaisi vastaanottaa. Oh, te saatte jonkun harhaantuneen aina silloin ja tällöin; mutta Evankeliumin kohdalta se on ohitse. Ja te ette voi edes saarnata heille, te ette voi puhua heille. He eivät halua uskoa mitään. Näet-

tekö? Heillä on vain omat itsepäiset ideansa, joihin he pitäytyvät, JA SEURAAVA ASIA TÄLLE KANSAKUNNALLE ON TUOMIO. SE TULEE MYÖS SAAMAAN SEN. SE VOI OLLA LAMAKAUDEN KAUTTA, SE VOI OLLA ATOMIPOMMIN KAUTTA, SE VOI OLLA JONKUN SUUREN RUTON KAUTTA, TAUDIN TAI JONKUN SELLAISEN; MUTTA SE ON VALMIS. SE ON TULOSSA; TUHANSIA KERTAA TUHANSIA TULEE KAATUMAAN.

5. Eilen veli Zabel, minä ja veli Wood, kun olimme tulossa alas Kentuckysta, jossa olimme olleet kolme päivää, kuljimme erään uuden asuntoalueen ohitse, ja veli Zabel sanoi, "että tuskin kukaan noista ihmisistä tuolla alueella käy edes missään kirkossa."

6. Jos kysytte heiltä, sanovat he, "Meillä on televisiomme, ja se on mistä me löydämme lohtumme." Näettekö? Se on Amerikan asenne. Näettekö? "Meillä on televisio. Meillä on paljon rahaa. Meillä on hienot autot ja mukavat kodit. Missä me tarvitsisimme Herraa? Me emme tarvitse sitä!" Se on heidän kantansa.

7. Ainoa uskonto, pelastus ja rakkaus mitä meillä on, on todella jumalisten ihmisten keskuudessa. Tiedättekö Raamatun sanoneen että se tulisi tapahtumaan? Te Raamatun lukijat, kuulin teidän huutavan "Aamen," ja teidän saarnaajien siellä takana. Se on totta. RAKKAUS TULISI OLEMAAN NIIN KAUKANA VIIMEISISSÄ PÄIVISSÄ. ETTÄ AINOA TODELLINEN. RAKKAUS MITÄ OLISI JÄLJELLÄ. TULISI OLEMAAN JUMALAN VALITTUJEN VÄLILLÄ. Isä olisi äitiä vastaan, äiti isää vastaan, lapset vanhempiaan vastaan, ja kaikki toisiaan vastaan. Ja ainoa rakkaus mitä tulisi olemaan jäljellä, olisi vain noilla Valituilla; vain Valituilla. Jumalan valitsemilla ihmisillä.

8. Ja Rosellan kertoessa tuota asiaa siellä huoneessa hetki sitten, minä ajattelin sitä kuinka hän sanoi tuona iltana jotakin tapahtuneen. Kuinka hän koko elämänsä ajan... vain täydellinen alkoholisti. Nimettömät Alkoholistit eivät voineet sille mitään, neljä lääkäriä oli luopunut hänestä, mitään ei voitu tehdä. Ja kuinka tuosta hetkestä alkaen jotakin oli tapahtunut.

9. Hän ei nyt ole tuo sameasilmäinen... hän on suloinen, kaunis 33 vuotias nuori nainen ja voisi käydä noin kaksikymmentä-Kaksi vuotiaasta; kuinka Jumala tekikään sen mitä Hän teki hänelle, ja kuinka hän näyttääkään erilaiselta. Ja minä sanoin, "Rosella, ennen maailman perustamista, Jumala oli määrännyt tuon hetken." Kyllä, varmasti! Näettekö? Ja kun Billy Paul siellä takana tuonailtana jakoi kortteja ihmisille, niin kuinka vähän hän tiesikään siitä kenelle hän antoi rukouksortin. Eikö se olekin ihmeellistä, Rosella? (Rosella

tulemme yhteen tätä varten, sen tulisi vetää puoleensa kaikki Falls Cities kaupungit. Mutta ne ovat kuolleita.

Ne ovat ehdottomasti kuolleita. Heillä on silmät mutta eivät voi nähdä. Te sanotte, "Mutta veli Branham, miksi he eivät mene johonkin lääkäriin ja hoida silmiään kuntoon.?" Hän ei voi saada kuntoon sen kaltaista näköä.

93. Jeesus sanoi, "Jos te olisitte tunteneet Minut, te olisitte tunteneet Minun päiväni". Hän sanoi, "Te sokeat Fariseukset, te osaatte erottaa taivaan muodon, mutta ajan merkkejä te ette osaa erottaa."

94. Meneekö se päättenne yli? Kuunnelkaa! KATSOKAA MERKKEJÄ JOISSA MS ELÄMME TÄÄLLÄ. Tämä ei nyt ole... Minä itse, minä olen vain mies; enkä edes mainitsemisen arvoinen * saarnaaja. Minulla ei ole koulutusta, olla sitä mitä maailma kutsuu "saarnaajaksi." Ja me olemme vain köyhiä ihmisiä; katsokaa rakennusta jossa me olemme. Katsokaa tuomio-kirkkoja tänä aamuna. MUTTA KATSOKAA MISSÄ JUMALA ON! Siitä on kysymys.

95. Niin myös Mooab seisoi siellä loistossaan ja kauneudessaan; mutta siellä oli Israel Teltoissa. Mutta missä oli Jumala? Siellä oli joukko pieniä pyhiä kieriskelijöitä, ja kaikki mitä he tekivät oli väärin. Mutta Bileam, heidän piispansa EI NÄHNYT TUOTA LYÖTYÄ KALLIOTA, JA TUOTA VASKIKÄÄRMETTÄ, TUOTA TULIPATSASTA. Hänen silmänsä olivat sokeat, hän ei voinut nähdä Sitä. Hän sanoi, "He vain kuvittelevat Sen." Mutta Hän oli siellä!

96. SIUNATTU OLKOON JUMALA, OI HÄN ON TÄÄLLÄ! JA HÄN ON TEKEMÄSSÄ SAMAA MITÄ HÄN ON TEHNYT. JA HÄN TULEE... ME VERTAAMME KIRJOITUSTA KIRJOITUKSEN KANSSA. JUMALA EI OLE KOSKAAN MAALANNUT ITSEÄN JONAKIN SUURENA JONAKIN, MAAN PÄÄLLÄ, VAAN HÄN ON AINA ASUNUT TAVALLISTEN JA NÖYRIEN IHMISTEN KESKUUDESSA. JA TÄÄLLÄ HÄN ON TÄNÄ AAMUNA TEHDEN SAMAN ASIAN. KIRJOITUS VAHVISTAA SEN. KAMERA VAHVISTAA SEN. NYT SYY MIKSI VIITTASIN TUOHON VALOKUVAAN, SE EI OLE KOSKA MINÄ OLEN SIELLÄ. MINÄ OLEN VAIN SYNTINEN, ARMOSTA PELASTETTU, NIINKUIN TEKIN OLETTE. MUTTA MITÄ MINÄ YRITÄN SANOA, ON ETTÄ S E ON HÄNEN LÄSNÄOLONSA MEIDÄN KANSSAMME. SE ON PÄÄASIA. NO NIIN, JOS HÄN TEKI MINUT LIHAKSI TULLEEKSI ELISAKSI, JOS TEILLÄ EI OLE USKOA USKOA SITÄ, EI SIITÄ TULE KOSKAAN OLEMAAN TEILLE MITÄÄN HYÖTYÄ. "HÄN TULI

83. Ja hän meni Johannes Markuksen taloon. Ja tuo pieni tyttö meni ovelle, joku pieni nainen siellä missä he olivat rukouskokouksessa; “Joku kolkuttaa ovelle.” Hän avasi oven, ja “Oh,” hän sanoi, “täällä on Pietari juuri nyt. Te rukoillette hänen puolestaan, että hän pääsisi ulos vankilasta; Herra on vapauttanut hänet!”

84. “Oh,” he sanoivat, jatkaen rukoilemista, “Oi Herra, vapauta hänet!”

85. “Mutta,” tuo tyttö sanoi, “hän seisoo ovella kolkuttamassa.” (Pietari siellä hakkasi ovea, “Päästäkää minut sisälle!”)

86. “Oh,” tyttö sanoi, “se on Pietari.” Noina päivinä.... heillä yhä on se, pieni luukku jonka te avaatte nähdäkseenne kuka siellä on. Ennenkuin päästätte vieraan sisälle, teidän täytyy tietää kuka kolkuttaa ovellanne; koska heillä oli rosvoja, jotka jos avasitte oven, tappoivat teidät.

87. Niin he avasivat oven. Tyttö sanoi, “Se on Pietari.”

88. He sanoivat, “Oh! Oi voi, hän on kuollut. Se on hänen enkelinsä joka seisoo siellä.” Näettekö? Oli saanut kirkastetun ruumiinsa, tiedättehan, tuon theophanyyn.

89. Muistatteko kuinka me otimme suuren timantin, ja kuinka se heijasti valoa; kuinka se kulki sen lävitse siellä? “kun tämä maallinen maja on hajoitettu, meillä on yksi jo odottamassa.” Ja he ajattelivat Pietarin kuolleen, ja että he tulisivat hautaamaan niinen vanhan ruumiinsa muutaman päivän kuluttua; ja että hän oli mennyt sisälle enkeliinsä, tai kirkastet.... ei kirkastettuun ruumiiseensa, vaan theophanyynsa, tuohon ruumiiseen joka on jo valmistettu. Se ei voi puristaa kättä, sillä ei ole käsiä puristaakseen sillä tavalla, mutta se on miehen kuvana.

90. Hän tuli ja kolkutti ovelle. Tyttö sanoi, “Ei! Se on Pietari; hän seisoo siellä.” Hän avasi oven ja Pietari käveli sisälle ja siellä hän oli. Nyt tämä Valo oli vapauttanut Pietarin.

91. Nyt samalla tavalla kuin Paavali, varhais Seurakunnassa, näki tuon Jumalan Valon joka loisti Paavalin ylle, tuo sama Asia on tullut alas. Nyt ihmiset voivat sanoa mitä tahansa, mutta se ei tee sitä oikeaksi. Mutta kun Jumala todistaa jotakin, Sen teot todistavat Sen. Sitten kamera todistaa Sen. Ja kaikki mitä Herra on tehnyt on pettämätön todiste siitä että Se on Jumala, Kirjoitusten mukaan, Sen toiminnan mukaan, kokemuksen mukaan; mutta he eivät halua kuunnella.

92. Kuulkaa tässä tabernaakkelissa. Muistakaa nyt, te tiedätte tämän, me emme kaipaa Väkijoukkoja. Meillä ei missään tapauksessa ole edes paikkaa mihin sijoittaa heidät. Mutta katsokaahan, tämän tyyppinen kokous jossa me

puhuu yleisön joukosta) Aamen. Herra siunatkoon sinua, Rosella. Olen varma että me tulemme tekemään sen. Hän haluaa seurakunnan rukoilevan että Jumala opastaisi häntä seuraamaan Hänen muuttumatonta kättään. Oi, se on niin hyvä.

10. Minun eteeni pantiin kauhea ehdotus tänä aamuna. Se koskee... eräs multi-multi-multi miljonääri, joka haluaa aloittaa tuotantolaitoksen täällä Louisvillessä, Kentuc-kyssa, ja rakentaa minulle viiden miljoonan dollarin tabernaakkelin. Mutta jokin syvällä sydämessäni sanoi, “Hetkinen, sinä et ole mikään pastori.” Näettekö? Niinpä sitten, viisi miljoonaa dollaria rahaa joka olisi anastettu. Nyt se... pitäisi mennä hallitukselle maksuksi heidän Whiskystäänja muusta sellaisesta, mutta hän haluaa panna sen tabernaakkeliin Herraa varten. Mutta toivon että se menee jollekin Jumalan palvelijalle joka tulee... ja johonkin palvelukseen Jumalalle. Mutta nyt tuo viisi miljoonaa dollaria; ajatelkaa sitä. Minkä tabernaakkelin sillä saisiakaan! Näetkö kuinka kukoistavalta se näyttää, Rosella? Mutta syvällä täällä on jotakin mikä sanoo eri tavalla. Näettekö? Se on jokin täällä sisimmässä.

11. Me tulemme tähän pieneen, vanhaan tabernaakkeliin; sanon sen teille vieraille. Tätiä voisi olla loistelas paikka tässä kadunkulmassa, te ette käsityä kuinka ihmiset ovat halunneet rakentaa tämän paikan ja tehdä sen siksi. Katsokaahan, me pidämme siitä tällä tavalla. Vanhat istuimet joissa istuimme siellä olivat alkuperäiset istuimet täällä tabernaakkelissa, jotka kävivät tulvan lävitse.

12. Ja minun Raamattuni lepäsi avattuna saarnapöydällä. Se oli kohonnut kattoa vasten ja tuli takaisin alas Sanan kanssa, “Minä Herra olen istuttanut sen; minä kastelen sitä päivin ja öin ettei kukaan nyhtäisi sitä Minun kädestäni.” Kuinka Se oli kirjoitettuna Sen yli ja se tuli suoraan takaisin alas. Istuimet tulivat suoraan takaisin omille paikoilleen, ja kaikki mitä minun täytyi tehdä oli siivota se ja mennä eteenpäin. Näettekö? Niinpä tämä on juuri sillä tavalla kuin me haluamme sen; me olemme tavallisia ihmisiä, tavallisessa paikassa, ja meillä on ihmeellinen Herra. Aamen.

13. Nyt tänään, meillä on jotakin... me olemme juuri alkamassa päästä kerman käsiksi; tiedättehan, senjälkeen kuin kaikki maito on otettu pois jää vain kermää jäljelle. Ja muistakaa, TARVITAAN MAITOA TUOTTAMAAN KERMAA, tiedättehan. Kerma sisältyy maitoon

14. Niinpä me olemme käsitelleet ensimmäisen ja toisen luvun ja päätyneet kolmanteen, ja alkuosaan neljättä, tässä ihmellisessä Hebrealaiskirjassa. Ja oi. mitä tämä Kirja opettaakaan! Me voisimme viipyä sen kanssa... yhdessä jakeessa kolme kuukautta, ja vain osoittaa kuinka koko

Raamattu nivoutuu yhteen jokaisen jakeen kanssa Raamatussa. Oletteko koskaan ajatelleet sitä? Ei ole yhtään jaetta jota voisitte osoittaa sormellanne, jota me emme Pyhän Hengen armosta ja avulla voisi sitoa yhteen Genesiksestä (1.Moos.Kirj.) Ilmestyskirjaan.

15. Ei ole mitään toista kirjallisuuden tuotetta kirjoitettu missään mikä voisi tehdä sen. Matemaattisesti ja maantieteellisesti ja joka tavalla; ei ole olemassa mitään kirjaa jota olisi kirjoitettu nuunkuin Raamattu... ei yhtäkään kirjaa maailmassa ole kirjoitettu nuunkuin Raamattua; ei mitään. Raamatun henkeytys on täydellisessä sopusoinnussa; ja jopa luvut, ja välimerkit ja kaikki; Se on täydellinen. Ei ole toista kirjaa josta voisitte lukea luvun, niin ettei se olisi ristiriidassa itsensä kanssa. Mutta koko Raamatussa ei ole mitään ristiriitaa. Monet, monet ihmiset ovat kirjoittaneet Sen; satojen ja satojen ja satojen vuosien aikana erillään toisistaan, tuntematta...-Yksi kirjoitti Sitä täällä, yksi kirjoitti Sitä täällä, yksi kirjoitti Sitä täällä; kun Se kaikki oli tuotu yhteen, muodosti se Jumalan Raamatun; eikä yksikään ole ristiriidassa toisen kanssa. Ei matematiikka, ei maantiede, eikä mikään muukaan Raamatussa, ei henkeytys, kaikki kulkee täydellisesti yhdessä. Jos sellainen ei ole inspirointi, niin silloin en tiedä mitä te kutsutte inspiraatioksi ? Olen niin iloinen siunatusta, vanhasta Raamatusta.

Jotkut heistä kysyvät, “Oletko sinä Katolinen? tai Protestantti?”

16. Minä sanon, “En kumpikaan; minä uskon Raamattuun.” Oikein. Minä uskon Raamatun, ja olen iloinen että meillä yhä on vapaus saarnata Sitä tässä kansakunnassa. Oi, Se on ihmeellinen.

17. Nyt me tulemme opiskelemaan Siitä. Me menemme nyt Hebrealaiskirjaan ja aloitamme kolmannen luvun kanssa, ja me jätämme 15. jakeeseen.

18. Ja nyt, te kaikki... Näin joidenkin huomaavan sen hetki sitten, kun nostin ylös lukulasini. Se ei ole siksi että silmäni olisivat huonot, vaan minä olen yli neljäkymmentä vuotias. Voin lukea sen tällä tavalla, aivan tavallisesti, mutta voin lukea sen paremmin laseilla. Ja he valmistivat minulle lukulasit, koska voin lukea niillä paremmin ja nopeammin, ja se on mitä varten minä ne hankin.

19. Nyt aluksi me haluamme hieman taustaa, koska keskuudessamme voi olla vieraita, jotka eivät olleet mukana ensimmäisen Hebrealaiskirjan osan aikana.

20. Oletko sinä rouva Cox, joka istuu siinä penkkirivin päässä? Olen todella iloinen nähdessäni hänet. Juuri ennenkuin aloitan, haluan sanoa todistukseksi Jumalan armosta, että siinä oli nainen jolta syöpä oli syömässä

71. Yhtenä päivänä ollessani setäni kanssa, minä kerroin jatkuvasti... Hän oli noin 15, 16 vuotias. Me olimme joella. Minä sanoin, “Setä Art, minä osaan uida.” Ja minä olin istumassa veneen perässä, tiedättehän, tuntien oloni hyväksi ja turvalliseksi. Hän yksinkertaisesti otti airon ja työnsi minut pois veneestä noin kolmiketriseissä vedessä, ja silloin se oli eri asia; se oli pahempaa roiskumista ja kirkumista mitä koskaan elämässänne olette kuulleet.

72. Jonakin päivänä te tulette työnnettyksi pois, teidän on parasta tietää missä seisot-te. Kyllä vaan. Jos te tunnette Hänet... Teidän on parasta todella tuntea Hänet!Se. on totta. Mutta nyt me olemme menossa syville vesille. Syvä vesi, se hukuttaa teidät, on totta. Mutta nyt me olemme menossa syville vesille. Syvä vesi, se jos ette ole hyvä, lihotettu Kristitty.

73. Huomatkaa Sana! Paavali, hän meni takaisin Vanhaan Testamenttiin ja löysi tämän. Hän näki että tuo hänen kokemuksensa oli ehdottomasti... “Mikä oli se mikä iski minut maahan?”

74. Se oli Valo, suuri Valo oli siellä loistaen kuin aurinko, seisten hänen kasvojensa edessä, sanoen, “Saul, Saul, miksi sinä vainoat Minua?”

75. Hän sanoi, “Herra, kuka olet Sinä jota minä vainoan?”

76. Hän sanoi, “Minä olen Jeesus.”

77. Minä ajattelin että Hän oli joku mies arpisin käsin; jonka he väittävät nyt ilmestyvän kokouksissa, arvet käsissään ja päässään.” Ei, ei; ei tuo ruumis, ei tuossa ruumiissa. Ymmärrätekö?

78. HÄN ON NYT VALO. Kun Hän oli täällä maan päällä, Hän sanoi, “Minä tulen Jumalasta. Minä menen takaisin Jumalaan.”

79. Hän oli tuo Enkeli joka johti Israelin lapsia tässä Valossa halki erämaan. Hän palasi takaisin tuohon samaan Valoon, ja Paavali näki sen Vanhasta Testamentista. Hän sanoi, “Minä olen Jeesus, Liiton Enkeli.”

80. Ja Hän tuli lihaksi lunastaakseen meidät. Hän ei ottanut ylleen Enkelien muotoa, niinkuin näimme, tutkiessamme edellisiä lukuja. Hän ei ottanut ylleen Enkelien luon toa, vaan oli Abrahamin Siemen jotta Hänet voitaisiin tuntea; että ihminen voisi nähdä Jumalan. Aamen. Myt Hän sanoi, “Minä palaan takaisin Siihen.”

81. Ja kun Paavali näki Sen, hän sanoi, “Varmasti, se oli Hän. Se oli Hän.”

82. Pietarilla oli kokemus yhtenä yönä ollessaan rukouksessa. Tuo sama Valo tuli sisälle rakennukseen ja avasi ovet hänen edellään; ja meni ulos kaduille. Pietari ajatteli näkevänsä unta, hän oli niin voideltu. Hän ei tiennyt mitä tapahtui. Hän sanoi, “Olenko minä juuri herännyt? Mutta minähän olen täällä ulkona kadulla!”

64. Ja he sanoivat, “Se oli vain joku optillinen näköharha.” Monet meistä seisoivat, katsoen Sitä, ja tässä Se tuli alas. Ja sitten vuosia myöhemmin, Jumala todisti Sen kameran mekaanisella silmällä. Se on totta!

65. “Mutta, onko se jotakin mielikuvitusta? Onko se jotakin?” Ei! Me otamme Sen suoraan täältä Raamatusta ja osoitamme teille että Se on sama Herra Jeesus. Hän tekee samoja asioita. Hän toimii samoin. Hänen voimansa on sama.

66. Katsokaa viime sunnuntaita, täällä: olin maannut siellä vuoteellani, koskaan näke mättä tuota miestä elämäni aikana, tulin ulos ja sanoin, “Tabernaakkelissa on eräs mies, ja hän on mustapäinen, harmaantumassa. Hän on sokea eikä voi kävellä, hän on pyörätuolissa. Mustapäinen mies lähetti hänet tänne, lääkäri; Tohtori Ackerman, musta päinen mies, Katolinen mies. Näin erään miehen istumassa täällä, ja NÄIN SANOO HERRA; nousevan ylös, ja kävelevän ulos näön kanssa ja kaikkea.” Mikä teki sen? Täällä on tuo sama Enkeli. Sama, joka iski Paavalin maahan hänen ollessaan matkalla Damaskoon, elää Seurakunnassansa ja ihmisissängsä tänään. Se on Kirjoitus verrattuna Kirjoituksen kanssa, sillä tavalla sen täytyy olla.

67. Oh, meillä on haaleat(penseät). Me tulemme siihen jonkin ajan kuluttua. Oi, meillä on syvälinen asia edessämme, jos vain voimme päästä siihen tänään, tai tänä il- tana. Se on juuri nyt alkamassa tulla syville vesille, missä te...

68. Tiedättekö, kun olin pieni poika, minulla oli pieni lammikko siellä paikan takana ja minulla oli tapana mennä sinne. Ja kaikki me pienet lapset menimme sinne alasti; me olimme pieniä, noin kuusi tai seitsemän vuotiaita. Ja vesi oli suunnilleen näin syvää. Se ei ollut syvämpi kuin sian mutakuoppa. Ja minulla oli siellä saippualaatikko. Ja minä näytin kuinka osasin sukeltaa, pitäen kiinni nenästäni. Ja kun pieni vatsani iski mutaan, se roiskui joka suuntaan, tiedättehän. Kerroin isälleni että osasin uida.

69. Hän vei minut sinne yhtenä päivänä ja sanoi, “Haluan nähdä sinun uivan.” Ja minä riisin vaatteeni siellä pienessä pensaikossa, juoksin alas ja hyppäsin veteen. Roiskin mutaa joka suuntaan ja isäni istui siellä kivellä. Hän istui siellä katsellen minua muutaman minuutin ajan ja sitten hän sanoi, “Tule pois sieltä vesireijästä ja ota kylpy ja mene kotiin.” Näetteko?

70. No niin, sillä tavalla se on monien meidän kanssamme, jotka kutsumme itseämme Kristityiksi, me uimme mudassa. Se on totta. Niin kauan kuin te olette ankkuroidut: “Minä olen Methodisti. Minä olen Helluntailainen. Minä olen Presbyteeri. Minulla on todiste. Minulla on se.” Te uitte mudassa!

pois kasvoja. Se on sisar Woodin äiti. Ja minä olin Michiganissa Genen, Leon ja heidän kanssaan, ottamassa nauhoituksia, ja matkalla kotiin vaimoni soitti minulle (tai minä soitin hänelle), ja hän sanoi, “Mene välittömästi rukoukseen rouva Coxin, ruova Woodin äidin puolesta, syöväen tähden joka on syömässä häneltä kasvoja pois.” Se oli jo mennyt silmän sivusta luuhun asti ja alas kasvojen sivua, yksinkertaisesti hajoittaen. Joku lääkäri ja toinen oli tehnyt jotakin ja saanut sen vain pahemmaksi, saanut sen hajalle, leviämään; oli pannut jonkinlaista lääkettä siihen.

21. Ja he toivat hänet Louisvilleen hoitoa saamaan.

22. Niinpä rouva Wood, kun ensikertaa näin hänet, oli aivan rikkirevitty, koska se oli hänen äitinsä, ja varmasti hän tunsi sen vaikutuksen. Menin sisälle huoneeseen ja rukoilin hänen puolestaan, luttamuksella siihen että Jumala sanoi vastaavansa rukoukseen. Ja muutamassa päivässä hän oli ulkona sairaalasta, ja siellä hän nyt istuu, se on yksinkertaisesti Ihmeellinen Armo, mitä Hän on tehnyt hänelle.

23. Tahtoisitko nousta seisomaan? En halua laittaasinua julkisesti Missä paikassa tuo syöpä oli? Kasvojen sivussa. Näettekö, hänen kasvojensa tuolla sivulla, alas tänne hänen poskiluuhunsa, ja sitten ympäri silmän; ja Jumala paransi hänet. Eikö Hän olekin ihmeellinen?

24. Kuinka moni oli täällä viime sunnuntaina näkemässä mitä Herra teki näyn mukaan? Eräs mies, sekä rampa että sokea, istui täällä pyörätuolissa. Ja jokin aiheutti minulle tuskaa nähdä tuo vanha mies istumassa täällä. Ja uskon että se oli tämä veli juuri tässä joka sanoi, “Veli Branham, tee sama minun vaimolleni.” Hänellä on täällä vaimo joka on raajarikkoinen. Minun sydämeni yksinkertaisesti suli. Toivoisin... Antaisin mitä tahansa maailmassa, jos vain voisin, mutta se ei ole minun vallassani. Mutta on minun vallassani ja teidän vallassanne rukoilla että Jumala tulisi tekemään sen. Hänellä on raajarikkoinen vaimo jolla on niinkuin näyttää halvaantunut käsi ja halvaantunut jalka. Ja tämä mies oli paljon pahemmassa tilassa kuin hän, koska hän voi nousta seisomaan ja voi kävellä hieman, mutta tämä mies ei voinut tehdä edes sitä. Ja hänen aivonsa... tasapainohermot olivat menneet. Mayon klinikka ja monet muut olivat luopuneet hänestä. Ja eräs Katolinen lähetti hänet tänne, Katolinen lääkäri; ja hänen poikansa on pappina St. Meinradilla, Jasper’issa, Indianassa; mutta se oli vain peruskiven laskemista tulevia herätyksiä varten siellä.

25. Ja kun tämä mies nousi ylös, hän sanoi, “Minä en voi...” Sitten hän katsoi ja sanoi, “Kyllä, minä voin!” Hän ajatteli ettei hän voisi nähdä, tiedättehän. Ja hän katsoi ylös; hän vain sattui kohottamaan päänsä ylös, ja niin hän voi kävellä ja nähdä. Hän käveli yksinään alas tuota käytävää. Ja he olivat

Presbyteerejä, ja hän oli ortho-dok3i. Jos luulette että vain Helluntailaiset tai Pyhyiden ihmiset osaavat huutaa, silloin te erehdytte. He osaavat todella huutaa kun he näkevät jotakin sen kaltaista tapahtuvan; he syleilivät toisiaan ja huusivat. Hän käveli suoraan pois ja alas käytävää työntäen omaa pyörätuoliaan; kävellessä, ilman tasapainohermoja päässään. Ajatelkaa sitoi Kävöllen kuten te tai minä kävelisimme. Oi, Hän on ihmeellinen!

26. No niin, Paavali kirjoitti Hebrealaisten Kirjan. Hän kirjoitti sen. Ja ennenkuin hän kirjoitti nämä Kirjat... Me tulemme nyt näkemään... Tämä on Pyhäkoulutunti, ja yritän pitää huolta siitä etten ota liian pitkää aikaa siihen. Ja sitten meillä tulee olemaan kokouksia, jatkaaksemme niistä tänä iltana, jos Herra suo.

27. Nyt, Hebrealaisten Kirjassa, ja muissa Paavalin Kirjeissä... Kuka oli Paavali? Hän oli uskollinen Hebrealainen, oppinut ja suuri Vanhan Testamentin opettaja. Ja häntä oli opettanut yksi hänen aikansa parhaista miehistä. Sanoisiko joku mikä hänen nimensä oli. Gamaliel - yksi hänen aikansa suurimmista opettajista. Ja Paavali oli istunut Gamalielin jalkojen juuressa.

28. SIINÄ ON JOTAKIN... MINNE TE MENETTE, MIHIN KIRKKOON TE MENETTE, JA MIKA OPETTAJA OPETTAI TEITÄ. TIEDÄTTEKÖ SITÄ? SIINÄ ON JOTAKIN? SENVUOKSI MEIDÄN TULEE ETSIÄ KAIKKEIN PARAS MINKÄ VOIMME LÖYTÄÄ, NIIN ETTÄ SAAMME PARASTA; EI SIKSI ETTÄ SE OLISI SEURALLISTA JA NIIN EDELLEEN, VAAN TODELLISTA RAAMATUN OPETTAMISTA.

29. Katsokaahan, kerran Israel oli mennyt ulos erämaahan sotajoukkoineen, ja he olivat seitsemän päivää alallaan ja heiltä loppui vesi. Ja ollessaan tuhoutumaisillaa, he sanoivat, "Oh, jospa joku profeetta olisi lähellä."

30. Ja yksi heistä sanoi, Meillä on täällä Elisa. Hän kaatoi vettä Elian käsille." Näettekö, hän oli hänen kumppaninsa. Toisin sanoen, "Täällä on Elisa, joka oli yhteistä Elian kanssa, Herran Sana on hänen kanssaan." Käsitätekö sitä? Hänet oli opetettu oikein. Ja hän sanoi, "Hän on täällä. Menkäämme kysymään neuvoa häneltä, koska hänen opettajansa oli Elia, ja hänellä on itsessään Elian opetus." Näettekö mikä ero siinä on? Varmasti, me haluamme olla opetetut.

31. Niinpä Paavalilla oli Gamalielin opetus. Ja Gamaliel oli tuo suuri mies, joka ollen itse oppinut, sanoi kaiken tämän hälyn alkaessa varhaisseurakunnassa, hän sanoi, "Älkäämme panko käsiämme siihen, veljet, jos se ei ole Jumalasta, ei siitä kuitenkaan tule mitään. Mutta jos se on

59. Niinkuin Jesaja sanoi 28. luvussa, "Sen täytyy olla rivi rivin päälle; täällä vähän, siellä vähän. Pitäkää kiinni siitä mikä on hyvää." Näettekö, siinä on tapa miten Se tulee; rivi rivin päälle, Kirjoitus Kirjoituksen päälle. Se täytyy olla kaikki koottu yhteen. SE ON SYY MIKSI AJATTELEN TAMAN KALTAISTEN OPPITUNTI En kuin meillä oh nyt, olevan suuren asian seurakunnalle, koska se tuo heidät siihen paikkaan että kaikki kirjoitukset sopivat yhteen. ja meidän kokemuksemme täytyy sopia YHTEEN TUON KIRJOITUKSEN KANSAA. OI KUULKAA TAMA: JOS SE EI SOVI SILLOIN SE ON VAARIN

60. Ja kuinka minä vaelsinkaan vuosia, tietämättä mikä tuo Valo oli joka iski Paavalin maahan. Kun ulkopuolinen maailma, Kirjoitusten kanssa... ihmiset, saarnaajat yrittivät sanoa minulle, "Se on Perkeleestä. Sinähän tulet olemaan vain ennustelija. Sinä tulet olemaan spiritisti. Älä hulluttele sen kanssa, Billy; jotakin on vialla sen kanssa. Älä tee sitä, poika; se on väärin. Se on Perkele. Poika, sinä tulet olemaan vain tavallinen meedio. Tulet olemaan spiritisti jos teet sen. Oh, se on kaikki Perkeleestä. Se ei ole oikein."

61. Mutta kun... En halunnut saarnata sitä. Mutta niinkuin matkalla Damaskoon, Paavali ei halunnut saarnata sitä. Niinpä hän otti selvää oliko se oikein tai ei. Ja hän meni Arabiaan kolmeksi vuodeksi tutkimaan Kirjoitusta. Ja tultuaan sieltä, hän sanoi, "Yrittäkääpä nyt ravistella sitä minusta ulos!"

62. Hän tiesi että hänen täytyisi kohdata Fariseukset. Hänen täytyi kohdata Saddukeuk-set. Hänen täytyi kohdata maailma, Pakana maailma. Ja niinpä Raamattu on kirjoitettu ... tämä Hebrealaisten Kirja on kirjoitettu tuota tarkoitusta varten. Hän ravistelee noita Hebrealaisia, ja ottaa Vanhan Testamentin ja osoittaa mitä Se on täällä Uudessa Testamentissa. "Tämä on Jumala," hän sanoi. "Tässä Hän on. Se riippui kaikkien profeettojen yllä." Hän aloittaa täältä alusta sanomalla, "Sillä Jumala erilaisina aikoina, ja erilaisilla tavoilla, puhui menneisyydessä isille profeetoilla." Se on kuinka Jumala toi sanomansa; se testattiin Uurim Thummimilla. "Mutta tässä päivässä Hän on puhunut meille Poikansa Jeesuksen Kristuksen kautta"; se on testattu Hänen Raamatullaan. Siinä se on teille.

63. Niinpä nämä kokemukset joista maailma sanoo,"OH, se on mielikuvitusta. Eihän kukaan..." Kun tuo Enkeli ilmestyi, tuo Valo täällä joen yllä, kun olin saarnannut en-sinnäisen herätykseni täällä kulmassa, ja me olimme kastamassa kaikkia noita ihmisiä... Uskon että sinä veli Freeman olet voinut olla siellä, en tiedä olitko täällä silloin tai et. Kuinka monet olivat täällä silloin kun tuo Valo ilmestyi joen yllä? Onko ketään noista vanhoista täällä? Kyllä, joitakin heistä, kun Se oli täällä alhaalla virran yllä.

“Te näette että olen kirjoittanut teille suurilla kirjaimilla.” Hän voi tuskin nähdä.

50. Ja ollessaan vankilassa, hän pyysi Herraa parantamaan hänet siitä. Hän pyysi kol-masti. Mutta mitä Herra sanoi? “Minun armossani_ on kylliksi, Paavali. “

51. Paavali sanoi, “Silloin tulen kerskaamaan heikkouksissani”: koska hän sanoi, “Et-ten liiaksi kerskaisi Ilmestyksen runsaudessa, minulle on annettu perkeleen sanansaattaja, piikki lihassa, joka lyö minua.” Hän tuli paremmaksi pieneksi aikaa ja sitten jälleen huonommaksi. Tuo sana merkitsee “iskua iskun jälkeen.” Aivan kuten laiva me-rellä. tiedättehan, aallot lyövät sitä; näettekö, lyönti lyönnin jälkeen. Ja hän tuli paremmaksi ja sitten hänellä oli se uudestaan; ja sitten hän tuli paremmaksi ja sai sen taas uudestaan. Hän sanoi, “Herra, mikä on vikana kun Sinä et ota tätä pois minulta?”

52. Hän sanoi, “Minun armoni on riittävä, Paavali; mene vain eteenpäin.”

53. Hän sanoi, “No niin, jos minä olisin täydellinen ja kaikki olisi täydellistä, silloin voisin ylpistyä ja sanoa, ‘Katsokaa, minulla ei ole mitään vikaa. Herra pitää huolen minusta, veli, halleluja.’ Silloin te tullette omavanhurskaaksi.

54. Jumalan täytyy aika ajoin antaa teille vähän jotakin, vähän nöyryyttämään teitä. tiedättehan. Saadakseen teidät käsittämään että Hän on Pomo. Oi. eikö Hän olekin ihmeel-ljnen! Kyllä.

55. Niinpä sitten Paavali, sen jälkeen kun hänellä oli ollut tämä suuri kokemus....

56. No niin, jos se olisi ollut joku tänään, olisivat he sanoneet, “Oh, siunattu Jumala, halleluja. Voi pojat, Herra on tehnyt jotakin minulle. Kunnia Jumalalle.” Mutta niin ei ollut Paavali, hän oli Raamatun oppinut.

57. Tuon kokemuksen täytyy olla yhtäpitävä Jumalan Samin kanssa. Kyllä. Jos tuo kokemus ei kaikessa liity yhteen Raamatun kanssa... Ei vain niin että katsotte t ä n -n e ja sanotte, “Oi, kyllä, tässä - juuri tässä se on. Siunattu Jumala, minulla on se.” (a-hah) Se ei ole tapa miten Jumala antaa Sen.

58. Sen täytyy olla koko Raamattu; kaikki Siitä. Koska te voitte... Jumalan kieltäjät käyttävät tätä Raamattua perustuksenaan väitteilleen. Mutta he ottavat pienen Kirjoituksen täältä, ja sitten he menevät tänne ja ottavat toisen pienen Kirjoituksen t ä ä l t ä, ja yrittävät saada ne sopimaan yhteen; ja ne ovat kerta kaikkiaan kahdesta eri aiheesta. Niinpä teidän täytyy saada Kirjoitus sopimaan yhteen Kirjoituksen kanssa.

Jumalasta, ja me taistelemme sitä vastaan, me löydämme itsemme taistelemassa Jumalaa vastaan.” Näettekö, hän oli saanut jonkin verran hyvää opetusta.

32. Paavali oli kasvanut tämän miehen alaisuudessa, ja hän tiesi että Paavali oli suuri opettaja. Niinpä yhtenä päivänä, rehellisenä sydämessään, vainoten Seurakuntaa, hän oli menossa vangitsemaan heitä...

33. Ottakaamme nyt eräs toinen pieni Paavalin vaihe, hankkiessamme taustaa asialle.

34. Kun Juudas lankesi (rakkaudesta rahaan ja elämän korskaan); hän lankesi pois armosta ja meni omaan paikkaansa. Ja opetuslapset sanoivat, “Täytyy olla kaksitoista!” Ja seurakunta, kaikessa arvokkuudessaan, (osoittaakseni teille mitä seurakunta on), kaikessa arvokkuudessaan ja voimassaan, siltä yhä puuttuu miljoonia maileja ollakseen kaikkein paras. He sanoivat, “Meidän täytyy katsoa keskuudestamme josta joka ottaa hänen paikkansa.” Ja arpaa heittämällä he valitsivat Mattiaan. Ja valittuaan hänet, he lukivat hänet noiden kahdentoista joukkoon. Eikä hän koskaan tehnyt yhtään mitään. Se on ainoa kerta kun hänen nimensä mainitaan Kirjoituksissa. Se oli seurakunnan tekemä valinta.

35. Nyt he ajattelivat, “Hän on herrasmies.” Epäilemättä. “Hän on hieno mies. Hän on oppinut, hän on älykäs. Hän on koulutettu... hän on kerta kaikkiaan hieno henkilö ottamaan Juudaksen paikan ja olemaan yksi meistä.” MUTTA TIEDÄTTEKÖ, JUMALA JOSKUS TEKEE - (meidän mielipiteemme mukaan) - JOITAKIN MITÄ TYPERIMPIÄ VALINTOJA.

36. Nyt Jumala näki erään pienen kyömyenäisen Juutalaisen, joka oli niin täynnä kiukkua kuin vain voi olla, huulet tiukasti yhteen puristettuina, sanoen, “Minä menen ja vangitsen heistä jokaisen. Minä heitän heidät vankilaan. Minä tulen tekemään tämän.” Se oli Jumalan valinta. Muut heistä valitsivat oppineen ja diplomaattisen; se oli seurakunnan valinta.

37. Näettekö, te ette tiedä kuka se on alttarilla. Te ette tiedä kuka se on jolle te todistatte vankilassa, tai missä tahansa se onkin. Se voi näyttää kuin tappelupukarilta, kukkakaalikorvineen ja mustine silmineen... mutta te ette tiedä kuka se on. Te vain täytätte oman osanne, siinä kaikki; antakaa hänelle Sana. Jumala tekee valinnan.

38. Ja Jumala valitsi tämän pienen kiukkuisen Juutalaisen, joka oli matkalla vangitsemaan heitä, sanoen, “Minä menen ja vangitsen heidät. Minä näytän heille mitä voin tehdä,” sillä tavalla; ja Jumala vain löi hänet maahan. Jumala sanoi, “Se on minun valintani, juuri siellä.”

39. Eikö se olisikin typerää seurakunnan mielestä? “Mitä, hänhän vainosi seurakuntaa. Hän on lihallinen mies.” MUTTA JUHALA TIESI MITÄ OLI TUON MIEHEN SISÄLLÄ. NÄETTEKO MITÄ TARKOITAN?

40. Niinpä, Paavalilla oli kokemus. Kuinka moni uskoo että kokemus tulee kääntymyksen mukana? Varmasti! Jos se ei tule, silloin epäilen tuon henkilön kääntymystä. KÄÄNTYMYS TUO KOKEMUKSEN; ettekä te voi panna sitä minkäänmuun tilille. Joskus se voi olla huutamista. Joskus se voi olla kielillä puhumista. Joskus se voi olla itkemistä. Joskus se voi olla voihkimista. Te ette tiedä mitä se on, niinpä alkää yrittäkö panna sitä minkään sellaisen tilille, koska jokaisen teistä on todistettu olevan väärässä siinä; te Methodistit, ja te Baptistit, ja te Nasarealaiset ja Helluntailaiset.

41. Olen nähnyt ihmisiä jotka ovat huutaneet niin lujaa kuin vain ovat voineet, ja varastaisivat kullan hampaistanne jos vain voisivat. Kyllä vaan! Olen nähnyt ihmisten puhuvan kielillä aivankuin kaataisi papuja kuivalle lehmännahalle; ja rehellisesti sanoen, pureskellessaan purutupakkaa toisessa suupielessään, ja sitten he leikkaisivat kurkkunne poikki jos vain voisivat tehdä sen. Se on totta. Niinpä noilla asioilla ei ole... EI OLE MITÄÄN TODISTETTA MILLÄ VOISITTE TODISTAA SEN, KUIN VAIN HENKILÖN ELÄMÄLLÄ; “HEIDÄN HEDELMISTÄÄN TE OLETTE TUNTEVA HEIDÄT.”

42. Niinpä se on kaikki riippuvainen Jumalasta; Hän tekee valinnan. Hän tuo asiat yhteen, ja sillä tavalla se on. Niinpä jos teidän elämänne on yhtäpitävä Raamatun hedelmien kanssa, silloin teillä on melko hyvä käsite siitä. Jos teidän henkenne todistaa Hänen Henkensä kanssa, että olette Jumalan poikia ja tyttäriä, te olette... että. kaikki pahuus on tipahtanut pois, ja kaikki on tullut uudeksi, ja te elätte rakkaudessa ja teillä on rauha ja niin edelleen; silloin te olette hyvin lähellä Valtakuntaa. Kos-kase Elämä joka on teissä tuottaa sen kaltaista elämää. Näettekö?

43. Jos te sanotte, “Oi, halleluja, minä puhuin kielillä. Halleluja!” Se ei merkitse mitään. Se ei merkitse yhtään sen enempää kuin jos tulisitte tänne ja soittaisitte jonkun sävelen kitaralla tai jollakin. Se ei merkitse yhtään mitään. Vaikka puhuisitte kielillä, vaikka te huutaisitte, vaikka olisitte juosseet ylös ja alaa käytäviä, ja itkeneet kyyneleitä kuin olisitte olleet kuorimassa sipuleita; se ei merkitse yhtään

mitään, ei mitään, ellei jokapäiväinen elämä tue sitä aivan tarkalleen, pysymällä sen kanssa.

44. Nyt jos te teette noita asioita, ja teillä on plus elämä, niin “Aamen,” se on hienoa. Se on hyvä. Mutta te voitte tehdä noita asioita, ilman että teillä on tuota Elämää.

45. Niinpä sitten, mikään huutaminen eikä mikään sen kaltainen ole todiste. Jeesus sanoi, “Heidän hedelmistään te olette tunteva heidät.” Ja Hengen hedelmä ei ole kielillä puhuminen. Se ei ole Hengen hedelmä. Huutaminen ei ole Hengen hedelmä. Itkeminen ei ole Hengen hedelmä. Mutta rakkaus, ilo, rauha, kärsivällisyys, hyvyys, lempeys, usko, nöyryys, kohtuullisuus; ne ovat Hengen hedelmiä. Se on mitä Hengen hedelmät ovat. Hyvä on.

46. Nyt syy miksi meillä on näitä asioita, on se että he tahtovat tehdä organisaatioita, näettehän. “Hyvä on, meillä on se. Siunattu olkoon Jumala, kaikki jotka uskovat sillä tavalla kuin me teemme, me tulemme menemään tähän suuntaan. Ja kaikki jotka uskovat sillä tavalla kuin me teemme, me tulemme menemään tähän suuntaan.” Mutta Jumala haluaa kaikkien menevän tähän suuntaan. (Näettekö?) Suoraan ylös!!

47. Nyt kun Paavalilla oli ollut tämä kokemus, hän ajatteli että se oli ollut ihmeellinen kokemus. Nyt... lainatkaamme hieman tuota kokemusta. Paavali oli matkallaan Da-maskoon, vangitakseen siellä joitakin ihmisiä, koska Evankeliumi oli levinnyt sinne. Evankeliumi merkitsee “hyviä uutisia.” Ja he olivat levinneet sinne ja monia ihmisiä oli noussut esiin täynnä rakkautta ja iloa, ja rakasten Herraa Jeesusta. Ja se oli levinnyt siihen suuntaan, joten Paavali pyysi joitakin suosituskirjeitä Yli Papilta. Hän sanoi, “Minä tulen menemään ja vangitsemaan heidät, joka ainoa.”

48. Niinpä hän otti mukaansa pienen vartijajoukon (temppelivartijoita, sotilaita) ja niin hän lähti matkaan. Ja heidän marssiessaan tiellä...kaikkien tietäessä mitä hän tulisi tekemään; yht’äkkiä, jotakin tapahtui. Äkisti, siellä oli suuri Valo hänen edesssänsä; suuri Valo. No niin, Se loisti kuin aurinko. Se oli outo asia tapahtua. Tuo Valo oli niin kirkas...(Se melkein sokaisi hänen silmänsä); ja hän kaatui maahan. Ja maatessaan maassa hän katsoi ylöspäin.

49. Siellä oli luultavasti kymmenen tai viisitoista miestä hänen kanssaan. Näkikö kukaan noista miehistä tuota Valoa? Ei. Paavali näki Sen! Ei oltu tarkoitettu että he näkisivät Sitä. Niinpä jotkut ihmiset voivat nähdä asioita joita toiset eivät näe. Näettekö? Siis Paavali näki tuon Valon, niin paljon että Se sokaisi hänet. Hän ei voinut nähdä useisiin päiviin, se oli niin todellista hänelle. Myöhemmin, kun hän kirjoitti kirjeitä, vaivasivat hänen silmänsä häntä siitä johtuen niin pahasti, että hän kirjoitti suurilla kirjaimilla; hän sanoi,